

**แนวโน้มความมั่นคงในชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน***
**Life Security Trends of Undergraduate Students in Private
Higher Educational Institutions**

ธนพร ศรีพงษ์**
นิพรณ ทวีทะกุลธร***
วรรณ ชื่นจุ****
สุพัตรา กอบกิจสุขสกุล*****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาแนวโน้มความมั่นคงในชีวิตของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี สถาบันอุดมศึกษาเอกชน 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันอุดมศึกษาเอกชน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการมีงานทำและรายได้ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการมีชีวิตคู่และความสัมพันธ์ของครอบครัว และ ด้านการสนับสนุนทางสังคมและวัฒนธรรม 3) ปัญหาและความต้องการเพื่อความมั่นคงในชีวิต กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ของสถาบัน

อุดมศึกษาเอกชน 4 จังหวัด ได้แก่กรุงเทพมหานคร นนทบุรี นครปฐม และปทุมธานี และได้เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ได้สถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 6 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยอีสต์สมิธชั่น มหาวิทยาลัยสยาม วิทยาลัยราชพฤกษ์ มหาวิทยาลัยคริสเตียน และมหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยทดสอบค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-square)

* ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด

** ผู้อำนวยการสำนักบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน

*** ผู้อำนวยการศูนย์วิทยบริการและหอสมุด มหาวิทยาลัยคริสเตียน

**** ผู้ช่วยคณบดี คณะการจัดการและการบัญชี มหาวิทยาลัยคริสเตียน

***** ผู้อำนวยการสำนักบริหารบุคลากร มหาวิทยาลัยคริสเตียน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00–2.99 เรียนอยู่กลุ่มสาขา วิชาการบริหาร พาณิชยศาสตร์ การบัญชี การจัดการ การท่องเที่ยวและเศรษฐศาสตร์ มีภูมิลำเนาอยู่ใน กรุงเทพมหานครและปริมณฑล บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ประกอบอาชีพธุรกิจอิสระ มีรายได้เฉลี่ยต่อปีต่ำกว่า 200,000 บาท

2. แนวโน้มความมั่นคงในชีวิตของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี สถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง

3. ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ เกรดเฉลี่ย สะสม กลุ่มสาขาวิชา ภูมิลำเนา รายได้เฉลี่ยต่อปีของ บิดามารดา และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Abstract

The purposes of this research were 1) to study life security trends of undergraduates in private higher educational institutions, 2) to study the relevance of personal factors and life security trends of undergraduates in private higher educational institutions in 6 areas such as, habitation, health, employment and income, security of life and asset, married life and family relationship, and social and cultural reinforcement, 3) the problems and needs for life security. The samples of this research composed of 400 undergraduates from private higher educational institutions in four provinces such as Bangkok, Nonthaburi, Nakhon Pathom, and Pathumthani. The purposive sampling was applied to the six selected target institutions which were Bangkok University, Assumption University, Siam University, Ratchaphruek College, Christian University of Thailand, and Rangsit University.

The statistics used in the analysis included percentage, mean, standard deviation and Chi-square test. The results were as follows:

1.The majority of the samples were males. Their GPA was between 2.00 – 2.99. Most of them studied in Business Administration, Commerce, Accountancy, Management, Tourism and Economics. They lived in Bangkok and vicinity. Their parents or their guardians were business owners with an income per year of less than 200,000 baht.

2.The life security trends of undergraduates in private higher educational institutions were moderate.

3.The personal factors about gender, GPA, major, hometown, occupation and average income per year of parents were correlated with life security trends of undergraduates, and the result was statistically significant at .05 level.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความมั่นคงของมนุษย์เป็นเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาคนและพัฒนาประเทศ เพื่อให้ประชากรสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข มีความเป็นอยู่ที่ดี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ซึ่งกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้สรุปสถานการณ์ความมั่นคงของมนุษย์ประเทศไทย ปี 2550 โดยใช้มาตรฐานและตัวชี้วัดความมั่นคงของมนุษย์ มุ่งองค์ประกอบ 10 มิติ ได้แก่ ที่อยู่อาศัย สุขภาพอนามัย การศึกษา การมีงานทำและรายได้ ความมั่นคงส่วนบุคคล ครอบครัว การสนับสนุนทางสังคม สังคม-วัฒนธรรม สิทธิและความเป็นธรรม และการเมืองและธรรมาภิบาล ค่าดัชนีความมั่นคงของมนุษย์มีค่าต่ำสุด-สูงสุดระหว่าง 0-100 ผลการศึกษาพบว่าค่าดัชนีความมั่นคงของมนุษย์ในภาพรวมทั้งประเทศในปี 2550 มีค่าเฉลี่ย 69.65 ค่าสูงสุด 87.87 ค่าต่ำสุด 11.00 เมื่อพิจารณาระดับความมั่นคงของมนุษย์ในภาพรวมเป็นรายภาคพบว่า ภาคใต้และภาคกลางมีค่าดัชนีความมั่นคงของมนุษย์ในภาพรวมต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ สำหรับค่าเฉลี่ยดัชนีความมั่นคงของมนุษย์ของประเทศในรายมิติของปี 2550 พบว่ามีมิติที่มีค่าดัชนีความมั่นคงของมนุษย์สูงสุดคือ มิติสิทธิและความเป็นธรรม 70.29 รองลงไปคือมิติการศึกษา 70.02 มิติสังคม-วัฒนธรรม 69.99 มิติที่มีค่าดัชนีความมั่นคงของมนุษย์ต่ำสุดคือ มิติครอบครัว 68.98 จังหวัดที่มีค่าดัชนีต่ำสุด 10 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ภูเก็ต สมุทรปราการ นนทบุรี ชลบุรี ปทุมธานี นครปฐม กระบี่ และปัตตานี (กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2550 : 3-7)

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาแนวโน้มน้ำหนักของชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ใน 4 จังหวัดได้แก่

กรุงเทพมหานคร นนทบุรี นครปฐม และปทุมธานี เนื่องจากเป็นจังหวัดที่มีค่าดัชนีความมั่นคงของมนุษย์ในภาพรวมต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ประกอบกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นวัยที่ใกล้จะสำเร็จการศึกษาและก้าวเข้าสู่วัยทำงาน และสร้างหลักประกันความมั่นคงของชีวิต เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุขและเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาแนวโน้มน้ำหนักของชีวิตของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับแนวโน้มน้ำหนักของชีวิตของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการมีงานทำและรายได้ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการมีชีวิตคู่และความสัมพันธ์ของครอบครัว และด้านการสนับสนุนทางสังคมและวัฒนธรรม
3. ศึกษาปัญหาและความต้องการเพื่อความมั่นคงในชีวิตของนักศึกษา สถาบัน อุดมศึกษาเอกชน

สมมุติฐานของการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มน้ำหนักของชีวิตของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดการวิจัยตามมาตรฐานและตัวชี้วัดความมั่นคงของมนุษย์ของกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2550) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงในชีวิต โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับแนวโน้มน้ำหนักของชีวิตของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

วารสารมหาวิทยาลัยคริสเตียน

ปีที่ ๑๖ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม-สิงหาคม) ๒๕๕๓

6 ด้าน ได้แก่ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการมีงานทำและรายได้ ด้านความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน ด้านการมีชีวิตคู่และความสัมพันธ์ของ

ครอบครัว และด้านการสนับสนุนทางสังคมและวัฒนธรรม

ตัวแปรอิสระ

ปัจจัยส่วนบุคคล

1. เพศ
2. เกรดเฉลี่ยสะสม
3. กลุ่มสาขาวิชา
4. ภูมิลำเนา
5. รายได้เฉลี่ยต่อปีของครอบครัว
6. อาชีพของผู้ปกครอง

ตัวแปรตาม

แนวโน้มความมั่นคงในชีวิต

1. ที่อยู่อาศัย
2. สุขภาพอนามัย
3. การมีงานทำและรายได้
4. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
5. การมีชีวิตคู่และความสัมพันธ์ของครอบครัว
6. การสนับสนุนทางสังคมและวัฒนธรรม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น นักศึกษาปีสุดท้าย ระดับปริญญาตรี ของสถาบัน อุดมศึกษาเอกชน 4 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นนทบุรี นครปฐม และปทุมธานี และได้เลือกกลุ่ม ตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) ดังนี้

ขั้นที่ 1 สุ่มสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ใน 4 จังหวัด ดังกล่าว โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) ได้สถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 6 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มหาวิทยาลัยสยาม วิทยาลัย ราชพฤกษ์ มหาวิทยาลัยคริสเตียน และมหาวิทยาลัย รังสิต

ขั้นที่ 2 สุ่มนักศึกษาปีสุดท้ายของแต่ละ สถาบันจำนวน 13,522 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง แบบง่าย (Simple random sampling) คำนวณ ตามสัดส่วนของนักศึกษาปีสุดท้ายในแต่ละมหาวิทยาลัย

ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสิ้น 400 คน แบ่งเป็น มหาวิทยาลัยกรุงเทพ 150 คน มหาวิทยาลัย อัสสัมชัญ 62 คน มหาวิทยาลัยสยาม 60 คน วิทยาลัย ราชพฤกษ์ 19 คน มหาวิทยาลัยคริสเตียน 16 คน และมหาวิทยาลัยรังสิต 93 คน

เครื่องมือที่ใช้ทำการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องแล้วนำผลการศึกษา มาสร้างแบบสอบถามและตรวจสอบความตรงตาม เนื้อหา (Contents validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน และนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษา ที่มีในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน จากนั้นวิเคราะห์ คุณภาพของเครื่องมือ หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่น .7541

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาแนวโน้มความมั่นคงในชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะนักศึกษาปีสุดท้ายที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 4 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นนทบุรี นครปฐม และปทุมธานี โดยศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล 6 ด้าน ได้แก่ 1) เพศ 2) เกรดเฉลี่ยสะสม 3) สาขาวิชา 4) ภูมิลำเนา 5) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว 6) อาชีพของผู้ปกครอง ส่วนแนวโน้มความมั่นคงในชีวิต ได้ศึกษามาตรฐานและตัวชี้วัดความมั่นคงของมนุษย์ตามแนวคิดของกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปี 2550 (กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2550) และนำมาปรับปรุงเป็นองค์ประกอบ 6 ด้าน ได้แก่ 1) ที่อยู่อาศัย 2) สุขภาพอนามัย 3) ภาวะการมีงานและรายได้ 4) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 5) การมีชีวิตคู่และความสัมพันธ์ของครอบครัว 6) การสนับสนุนทางสังคมและวัฒนธรรม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์แนวโน้มความมั่นคงในชีวิตของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิตของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยทดสอบค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-square)

4. วิเคราะห์ปัญหาและความต้องการเพื่อความมั่นคงในชีวิต โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อเป็นแนวทางให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนวางแผนเกี่ยวกับความมั่นคงในชีวิต ให้แก่นักศึกษาที่กำลังจะสำเร็จการศึกษา รวมทั้งแนวทางการแก้ไขปัญหาเพื่อความมั่นคงในชีวิตอย่างยั่งยืนต่อไป

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ร้อยละ 53.50 เป็นเพศชาย ร้อยละ 62.25 มีเกรดเฉลี่ยสะสม อยู่ระหว่าง 2.00-2.99 ร้อยละ 34.25 เรียนอยู่กลุ่มสาขาวิชา บริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์ การบัญชี การจัดการ การท่องเที่ยวและเศรษฐศาสตร์ ร้อยละ 48.25 มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพและปริมณฑล ร้อยละ 38.75 บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อปีต่ำกว่า 200,000 บาท และร้อยละ 41.50 บิดามารดาหรือผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจอิสระ เช่นค้าขาย ดังตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ เกรดเฉลี่ยสะสม กลุ่มสาขาวิชา ภูมิลำเนา รายได้เฉลี่ยต่อปีของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง (N = 400 คน)

ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	186	46.50
ชาย	214	53.50
รวม	400	100
เกรดเฉลี่ยสะสม		
G.P.A. ต่ำกว่า 2.00	10	2.50
G.P.A. 2.00– 2.99	249	62.25
G.P.A. 3.00 ขึ้นไป	141	35.25
รวม	400	100
กลุ่มสาขาวิชา		
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	57	14.25
วิทยาศาสตร์กายภาพและชีวภาพ	55	13.75
วิศวกรรมศาสตร์	69	17.25
เกษตรศาสตร์	9	2.25
บริหารธุรกิจ	137	34.25
มนุษยและสังคมศาสตร์	73	18.25
รวม	400	100
ภูมิภาค		
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	193	48.25
ภาคกลาง	60	15.00
ภาคเหนือ	17	4.25
ภาคตะวันออก	19	4.75
ภาคตะวันตก	6	1.50
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	50	12.50
ภาคใต้	55	13.75
รวม	400	100
รายได้เฉลี่ยต่อปีของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง		
ต่ำกว่า 200,000 บาท	155	38.75
200,001- 300,000 บาท	101	25.25
300,001 – 400,000 บาท	43	10.75
400,001 บาทขึ้นไป	101	25.25
รวม	400	100

ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพของบิดามารดา หรือ ผู้ปกครอง	45	11.25
เกษตรกร	75	18.75
ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่หน่วยงานรัฐ/ลูกจ้าง	19	4.75
รัฐวิสาหกิจ	54	13.50
พนักงานหรือลูกจ้างในบริษัท/องค์กรธุรกิจเอกชน	166	41.50
ดำเนินธุรกิจอิสระ เช่น ค้าขาย	1	0.25
พนักงานองค์กรระหว่างประเทศ	40	10.00
อื่น ๆ		
รวม	400	100

2. การวิเคราะห์แนวโน้มความมั่นคงในชีวิตของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีความมั่นคงในชีวิตรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.22$, S.D. = 0.19) โดยความมั่นคงที่มีอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านที่อยู่อาศัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 2.48$, S.D. = 0.38) รองลงมาคือด้านการมีชีวิตคู่และความสัมพันธ์ของครอบครัว และสามารถจำแนกความมั่นคงในชีวิตของแต่ละด้านได้ดังนี้

2.1 ด้านที่อยู่อาศัย พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีความมั่นคงในชีวิตด้านที่อยู่อาศัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.48$, S.D. = 0.38)

2.2 ด้านสุขภาพอนามัย พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีความมั่นคงในชีวิตด้านสุขภาพอนามัย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.25$, S.D. = 0.29)

2.3 ด้านการมีงานทำและรายได้ พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มีความมั่นคงในชีวิตด้านการมีงานและรายได้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.01$, S.D. = 0.22)

2.4 ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีความมั่นคงในชีวิตด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.23$, S.D. = 0.32)

2.5 ด้านการมีชีวิตคู่และความสัมพันธ์ของครอบครัว พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีความมั่นคงในชีวิตด้านการมีชีวิตคู่และความสัมพันธ์ของครอบครัว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.35$, S.D. = 0.25)

2.6 ด้านการสนับสนุนทางสังคมและวัฒนธรรม พบว่าความมั่นคงในชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ด้านการสนับสนุนทางสังคมและวัฒนธรรม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 1.98$, S.D. = 0.28)

ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความมั่นคงในชีวิต

ความมั่นคงในชีวิต	$\bar{x}$	SD	ระดับความมั่นคง
ที่อยู่อาศัย	2.48	0.38	มาก
สุขภาพอนามัย	2.25	0.29	ปานกลาง
การมีงานทำและรายได้	2.01	0.22	ปานกลาง
ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	2.23	0.32	ปานกลาง
การมีชีวิตคู่และความสัมพันธ์ของครอบครัว	2.35	0.25	มาก
การสนับสนุนทางสังคมและวัฒนธรรม	1.98	0.28	ปานกลาง
รวม	2.22	0.19	ปานกลาง

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิตของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศกับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิต 6 ด้าน ดังนี้

3.1.1 ด้านที่อยู่อาศัย พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิตด้านที่อยู่อาศัย

3.1.2 ด้านสุขภาพอนามัย พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิตด้านการได้รับสิทธิหลักประกันสุขภาพบัตรทอง จำนวนครั้งในการออกกำลังกาย การสูบบุหรี่ และการดื่มสุรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.1.3 ด้านการมีงานทำและรายได้ พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิต ด้านการคาดว่าจะมีงานทำหลังสำเร็จการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.1.4 ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิต ด้านการวางแผนจะทำประกันชีวิต และด้านวิธีการที่จะทำให้รู้สึกปลอดภัยจากการประทุษร้ายทางร่างกายและทรัพย์สิน

ได้แก่ การพกอาวุธไว้ป้องกันตัว การซื้ออุปกรณ์ไว้ป้องกันตัว การแต่งตัวให้รัดกุมไม่ล่อแหลม การหลีกเลี่ยงสถานที่เปลี่ยวและแหล่งอบายมุข หลีกเลี่ยงการเดินทางในเวลาเช้ามืดหรือมืดค่ำ และไม่จำเป็นต้องวางแผนเกี่ยวกับวิธีการที่จะทำให้รู้สึกปลอดภัยจากการประทุษร้ายทางร่างกายและทรัพย์สิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.1.5 ด้านการมีชีวิตคู่และความสัมพันธ์ของครอบครัว พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิตด้านการตัดสินใจมีชีวิตคู่ เหตุผลที่จะใช้ในการตัดสินใจเลือกคู่ชีวิตในอนาคต ได้แก่ รูปร่างหน้าตา ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม เชื้อชาติ ศาสนา อาชีพ อื่นๆ เช่น นิสัย ความประพฤติดี จิตใจดีงาม เข้ากับครอบครัวได้ ความรับผิดชอบ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ชีวิตคู่ในปัจจุบัน ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องธรรมดา อยู่ด้วยกันโดยไม่แต่งงาน ไม่ใช่เรื่องแปลก ถ้าจะเลี้ยงลูกคนเดียว อยู่เป็นโสด ด้านการวางแผนสร้างความสัมพันธ์ของครอบครัวในอนาคต ได้แก่ ดูแลทุกข์สุขและให้กำลังใจซึ่งกันและกัน รับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีกิจกรรมบันเทิงร่วมกันเป็นประจำ รับประทานอาหารร่วมกันเป็นประจำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.1.6 ด้านการสนับสนุนทางสังคมและวัฒนธรรม พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิตด้านการสนับสนุนทางสังคมและวัฒนธรรม คือ หลังจากสำเร็จการศึกษา ถ้าพบปัญหาจะไปปรึกษาบิดามารดา ผู้ปกครอง ญาติ อาจารย์ เพื่อน ความสนใจและติดตามข้อมูลข่าวสาร ได้แก่ บันเทิง การเมือง กีฬา และหลังจากสำเร็จการศึกษาและมียานทำงานจะใช้เวลาในวันหยุดพักผ่อนช่วงเทศกาล 3-4 วัน เพื่อทำกิจกรรม ได้แก่ การไปสังสรรค์กับเพื่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านเกรตเจสตีแอสซึมกับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิต 6 ด้าน ดังนี้

3.2.1 ด้านที่อยู่อาศัย พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านเกรตเจสตีแอสซึมไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิตด้านที่อยู่อาศัย

3.2.2 ด้านสุขภาพอนามัย พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านเกรตเจสตีแอสซึมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิตด้านการดูแลสุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2.3 ด้านการมีงานทำและรายได้ พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านเกรตเจสตีแอสซึม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิตด้านประเภทของงานที่คาดว่าจะทำ ลักษณะงานที่คาดว่าจะตรงสาขาวิชา ค่าตอบแทนสูง โอกาสก้าวหน้า เป็นงานที่ชอบ มีความกดดันในอาชีพ เป็นงานที่ท้าทาย บิดามารดาประกอบอาชีพนั้น เงินเดือนหรือรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่คาดว่าจะได้รับ และหางานที่ถูกใจไม่ได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2.4 ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านเกรตเจสตีแอสซึมไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิต ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

3.2.5 ด้านการมีชีวิตคู่และความสัมพันธ์ของครอบครัว พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านเกรตเจสตีแอสซึม

มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิตด้านการวางแผนสร้างความสัมพันธ์ของครอบครัว ได้แก่ ร่วมปรึกษาหารือ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2.6 ด้านการสนับสนุนทางสังคมและวัฒนธรรม พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านเกรตเจสตีแอสซึมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิตในด้านที่ว่า หลังจากสำเร็จการศึกษาและมียานทำงานจะใช้เวลาในวันหยุดพักผ่อนช่วงเทศกาล 3-4 วัน เพื่อทำกิจกรรม ได้แก่ การไปท่องเที่ยวต่างจังหวัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านกลุ่มสาขาวิชากับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิต 6 ด้าน ดังนี้

3.3.1 ด้านที่อยู่อาศัย พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านกลุ่มสาขาวิชาไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิตด้านที่อยู่อาศัย

3.3.2 ด้านสุขภาพอนามัย พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านกลุ่มสาขาวิชามีความสัมพันธ์กับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิตด้านการได้รับสิทธิหลักประกันสุขภาพ บัตรทอง การออกกำลังกาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3.3 ด้านการมีงานทำและรายได้ พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านกลุ่มสาขาวิชามีความสัมพันธ์กับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิตด้านการมีงานทำหลังสำเร็จการศึกษา ลักษณะงานที่คาดว่าจะตรงสาขาวิชา ความรู้สึกต่ออาชีพที่คาดว่าจะทำได้ เป็นอาชีพที่มั่นคงโอกาสก้าวหน้า ตรงกับสาขาวิชาที่ศึกษา ความต้องการของตลาดแรงงาน เป็นอาชีพที่มีเกียรติ และสามารถศึกษาต่อได้ง่าย เงินเดือนหรือรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่คาดว่าจะได้รับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3.4 ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านกลุ่มสาขาวิชา มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิตด้านโรคภัยไข้เจ็บที่รุนแรงถึงชีวิต การวางแผนจะทำ

ประกันภัยในด้านต่าง ๆ เช่น ประกันรถยนต์ ประกันชีวิต ไม่ได้วางแผนที่จะทำประกันภัย วิธีการที่จะทำให้อารู้สึกปลอดภัยจากการประทุษร้ายทางร่างกายและทรัพย์สิน ได้แก่ การซื้ออุปกรณ์ไว้ป้องกันตัว การแต่งตัวให้รัดกุมไม่ส่อแหลม การหลีกเลี่ยงสถานที่เปลี่ยวและแหล่งอบายมุข อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3.5 ด้านการมีชีวิตคู่และความสัมพันธ์ของครอบครัว พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านกลุ่มสาขาวิชา มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิตด้านการตัดสินใจมีชีวิตคู่ เหตุผลที่จะใช้ในการตัดสินใจเลือกคู่ชีวิตในอนาคต ได้แก่ การศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม เชื้อชาติศาสนา ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ชีวิตคู่ในปัจจุบัน ได้แก่ ไม่ใช้เรื่องแปลกถ้าจะเลี้ยงลูกคนเดียว ดูแลทุกข์สุขและให้กำลังใจซึ่งกันและกัน รับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีกิจกรรมบันเทิงร่วมกันเป็นประจำ รับประทานอาหารร่วมกันเป็นประจำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3.6 ด้านการสนับสนุนทางสังคมและวัฒนธรรม พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านกลุ่มสาขาวิชา มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิตด้านความสนใจและติดตามข้อมูลข่าวสาร ได้แก่ บ้านเกิดการเมือง ชาวเศรษฐกิจกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านภูมิสำเนากับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิต 6 ด้าน ดังนี้

3.4.1 ด้านที่อยู่อาศัย พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านภูมิสำเนาไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิตด้านที่อยู่อาศัย

3.4.2 ด้านสุขภาพอนามัย พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านภูมิสำเนาไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิตด้านจำนวนครั้งที่การออกกำลังกายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4.3 ด้านการมีงานทำและรายได้ พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านภูมิสำเนาไม่มีความสัมพันธ์กับ

แนวโน้มความมั่นคงในชีวิตด้านปัญหาการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษา ได้แก่ เงินเดือนน้อย ครอบครัวมีหนี้สิน และหนี้สินของผู้ตอบแบบสอบถาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4.4 ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านภูมิสำเนาไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิตด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

3.4.5 ด้านการมีชีวิตคู่และความสัมพันธ์ของครอบครัว พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านภูมิสำเนาไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ชีวิตคู่ในปัจจุบัน ได้แก่ อยู่ด้วยกันโดยไม่แต่งงาน ความสัมพันธ์ของคู่ครองเป็นแบบเริ่มต้นกันง่ายพอเลิกกันก็ไม่ยาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4.6 ด้านการสนับสนุนทางสังคมและวัฒนธรรม พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านภูมิสำเนาไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิตด้านการสนับสนุนทางสังคมและวัฒนธรรม

3.5 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อปีของบิดามารดา หรือผู้ปกครองกับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิต 6 ด้าน ดังนี้

3.5.1 ด้านที่อยู่อาศัย พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ต่อปีของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิตด้านการครอบครองที่อยู่อาศัยของบิดามารดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5.2 ด้านสุขภาพอนามัย พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ต่อปีของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิตด้านสุขภาพอนามัย

3.5.3 ด้านการมีงานทำและรายได้ พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ต่อปีของบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิตด้านความรู้สึกต่ออาชีพที่คาดว่าจะทำได้แก่ เป็นงานที่ชอบ เหมาะกับบุคลิกภาพ เป็นงานที่ทำทนาย

บิดามารดาประกอบอาชีพนั้น เห็นคนอื่นมีความสำเร็จในอาชีพนั้น เงินเดือนหรือรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่คาดว่าจะได้รับ ปัญหาในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษาได้แก่ ขาดคนสนับสนุน เงินเดือนน้อย ถ้าไม่มีงานทำจะได้เงินเป็นค่าใช้จ่ายจากใคร และหนี้สินของผู้ตอบแบบสอบถาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5.4 ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ต่อปีของบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มน้ำความมั่นคงในชีวิตด้านการวางแผนจะทำประกันภัยในด้านต่างๆ เช่น ประกันรถยนต์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5.5 ด้านการมีชีวิตคู่และความสัมพันธ์ของครอบครัว พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ต่อปีของบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มน้ำความมั่นคงในชีวิตด้านเหตุผลที่จะใช้ในการตัดสินใจเลือกคู่ชีวิตในอนาคต ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ชีวิตคู่ในปัจจุบัน ได้แก่ ไม่ใช่เรื่องแปลกถ้าจะเลี้ยงลูกคนเดียว และด้านการวางแผนสร้างความสัมพันธ์ของครอบครัว ได้แก่ ไม่จำเป็นต้องวางแผนสร้างความสัมพันธ์ของครอบครัวในอนาคตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5.6 ด้านการสนับสนุนทางสังคมและวัฒนธรรม พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ต่อปีของบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มน้ำความมั่นคงในชีวิตด้านการสนับสนุนทางสังคมและวัฒนธรรม

3.6 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครองกับแนวโน้มน้ำความมั่นคงในชีวิต 6 ด้าน ดังนี้

3.6.1 ด้านที่อยู่อาศัย พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มน้ำความมั่นคงในชีวิตด้านที่อยู่อาศัย

3.6.2 ด้านสุขภาพอนามัย พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองมี

ความสัมพันธ์กับแนวโน้มน้ำความมั่นคงในชีวิตด้านจำนวนครั้งในการออกกำลังกาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.6.3 ด้านการมีงานทำและรายได้ พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มน้ำความมั่นคงในชีวิตด้านประเภทของงานที่คาดว่าจะทำ ลักษณะงานที่คาดว่าจะตรงสาขาวิชา ด้านความรู้ลึกต่ออาชีพที่คาดว่าจะทำ ได้แก่ เป็นงานที่ชอบ ความต้องการของตลาดแรงงาน เป็นอาชีพที่น่าสนใจ สามารถศึกษาต่อได้ง่าย บิดามารดาประกอบอาชีพนั้น และหนี้สินของผู้ตอบแบบสอบถาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.6.4 ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มน้ำความมั่นคงในชีวิตด้านวิธีการที่จะทำให้รู้สึกปลอดภัยจากการประทุษร้ายทางร่างกายและทรัพย์สิน ได้แก่ หลีกเลี่ยงการเดินทางในเวลาเช้ามืดหรือมืดค่ำ และไม่จำเป็นต้องวางแผนเกี่ยวกับวิธีการที่จะทำให้รู้สึกปลอดภัยจากการประทุษร้ายทางร่างกายและทรัพย์สิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.6.5 ด้านการมีชีวิตคู่และความสัมพันธ์ของครอบครัว พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มน้ำความมั่นคงในชีวิตด้านการมีชีวิตคู่และความสัมพันธ์ของครอบครัว

3.6.6 ด้านการสนับสนุนทางสังคมและวัฒนธรรม พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มน้ำความมั่นคงในชีวิตด้านหลังจากสำเร็จการศึกษาและมีงานทำจะใช้เวลาในวันหยุดพักช่วงเทศกาล 3-4 วัน เพื่อทำกิจกรรมได้แก่ การไปท่องเที่ยวต่างประเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ปัญหาที่คาดว่าจะพบในอนาคต ได้แก่ การหางานทำไม่ได้ การว่างงาน หรือไม่มีงานทำ

การแข่งขัน ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาในการทำงาน ได้แก่ การปรับตัวในการทำงาน อุปสรรคด้านการแข่งขัน และปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงานและงานที่ทำให้ไม่มั่นคงหรือแน่นอน ไม่มีรายได้หรือรายได้น้อย ไม่พอค่าใช้จ่ายของตนเอง และครอบครัว การทำงานที่ไม่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียน ปัญหาการเมือง ปัญหาชีวิตครอบครัว ปัญหาโลกร้อนและสภาพแวดล้อมที่ส่งผลกระทบ ปัญหาสุขภาพ โรคภัยไข้เจ็บและปัญหาสังคมอาชญากรรม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ เกรดเฉลี่ยสะสม กลุ่มสาขาวิชา ภูมิสำเนา รายได้เฉลี่ยต่อปีของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และอาชีพบิดามารดาหรือผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มความมั่นคงในชีวิต นอกจากนี้ความมั่นคงในชีวิตของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสามารถนำมาเป็นข้อเสนอแนะในแต่ละด้านได้ดังนี้

1.1 ด้านที่อยู่อาศัย สำหรับนักศึกษาศาสนาบันอุดมศึกษาเอกชนอยู่ในระดับมาก สำหรับการคาดการณ์ที่อยู่อาศัยในอนาคต พบว่านักศึกษาจะแสวงหาที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองมากขึ้น และแนวโน้มที่อยู่อาศัยจะอยู่ในเมืองซึ่งเป็นแหล่งการคมนาคมสะดวก และมีลักษณะเป็นคอนโดมิเนียมและบ้านเดี่ยวมีบริเวณตามวิถีชีวิตคนในเมืองสำหรับคนรุ่นใหม่ ดังนั้นนักศึกษากลุ่มนี้จึงควรที่จะเรียนรู้การวางแผนทางการเงินเพื่อสร้างฐานะทางการเงินสำหรับให้ได้มาซึ่งที่อยู่อาศัยที่คาดหวังไว้

1.2 ด้านการมีงานทำและรายได้ นักศึกษาคาดหวังว่างานที่ได้รับจะมีความมั่นคงและพร้อมที่จะรับมือกับปัญหาที่จะเกิดขึ้นเมื่อได้เข้าทำงาน สถาบันอุดมศึกษา จึงควรที่จะให้ความสำคัญกับการแนะแนว

อาชีพให้มากยิ่งขึ้น และในแต่ละหลักสูตร/สาขาวิชาควรจัดให้มีการฝึกปฏิบัติวิชาชีพ และหรือรายวิชาสหกิจศึกษา ซึ่งจะเป็นการฝึกประสบการณ์จริงในการทำงานให้กับนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษาสามารถวิเคราะห์ประเภทของงาน ลักษณะงานที่ตรงกับความรู้ความสามารถและความถนัดของตนเองรวมทั้งการทำงานเป็นทีม นอกจากนี้สถาบันอุดมศึกษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกฝนความอดทนและการปรับตัว รวมทั้งการใช้จ่ายและการออมเงิน

1.3 ด้านสุขภาพอนามัย จากการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความมั่นคงในระดับปานกลาง และแม้ว่านักศึกษาส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเจ็บป่วยไม่มาก และกลุ่มสูบบุหรี่มีน้อย สถาบันอุดมศึกษาควรมีนโยบายการส่งเสริมสุขภาพได้แก่ การจัดโครงการรณรงค์ด้านการดูแลสุขภาพอนามัยอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการจัดทำคู่มือการดูแลสุขภาพสุขภาพตนเอง เพื่อให้ นักศึกษาตระหนักและเห็นความสำคัญของการดูแลสุขภาพสุขภาพมากขึ้น

1.4 ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินทั้งในบ้านและนอกบ้าน แต่จากสภาพปัญหาสังคมในปัจจุบัน อาจก่อให้เกิดอาชญากรรมและอุบัติเหตุต่างๆ ได้ง่าย ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาควรให้คำแนะนำในการป้องกันตนเองให้มีความปลอดภัย และการใช้ชีวิตในแต่ละวันอย่างระมัดระวัง และไม่ประมาท เนื่องจากบริเวณใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยมักมีอาชญากรรมเกิดขึ้นเป็นประจำ นอกจากนั้นส่วนงานทั้งภาครัฐและเอกชนควรช่วยกันรณรงค์ป้องกันภัยที่จะเกิดขึ้นกับประชาชนทุกประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชุมชนควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมดูแลรักษาความปลอดภัย โดยการจัดเวรยาม ตรวจตราและการดูแลสุขภาพแวดล้อมภายในชุมชน

1.5 ด้านการมีชีวิตคู่และความสัมพันธ์ของครอบครัว สถาบันอุดมศึกษาควรสอดแทรกจริยธรรมในเรื่องการใช้ชีวิตคู่เพื่อสร้างความเข้าใจและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นภายใต้สภาพแวดล้อมภายนอกที่เปลี่ยนแปลงไป

ซึ่งอาจมีผลกระทบกับการสร้างสัมพันธภาพในครอบครัวและควรตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อครอบครัว ด้วยการทำกิจกรรมบันเทิงร่วมกัน ก็จะเป็นแนวทางในการลดการหย่าร้างและลดความคิดที่จะใช้ชีวิตคู่ตามลำพัง

1.6 ด้านการสนับสนุนทางสังคมและวัฒนธรรม พบว่าสังคมไทยยังยึดติดปิตามารดาเป็นหลักที่พึ่งพิงอยู่ แต่ในบางครั้งเพื่อนได้กลับกลายเป็นที่ปรึกษาของนักศึกษาเพิ่มขึ้น ซึ่งเสนอแนะให้สถาบันอุดมศึกษาจัดกิจกรรมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และอาสาพัฒนาให้มากขึ้นเพื่อให้นักศึกษาเรียนรู้ในการคบหาเพื่อนและรู้จักปรับตัวให้อยูรอดในสังคม และร่วมสร้างเสริมให้เกิดวัฒนธรรมที่ดีกับนักศึกษา

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการวิจัยพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความมั่นคงในชีวิตด้านการมีงานทำและรายได้ในระดับ

ปานกลางและปัญหาที่คาดว่าจะพบคือการคาดว่าจะมีปัญหาเกิดขึ้นเมื่อได้เข้าทำงาน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเสนอให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการเรียนการสอนที่เน้นการฝึกปฏิบัติหรือสหกิจศึกษาในทุกหลักสูตร/สาขาวิชา เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกประสบการณ์ตรงและเรียนรู้สภาพการทำงานจริงก่อนจบการศึกษา รวมทั้งควรประสานงานกับหน่วยงานหรือบริษัทให้รองรับการจัดหางานให้กับนักศึกษา นอกจากนั้นควรจัดให้มีการแนะแนวอาชีพเพิ่มขึ้น หรือให้ความรู้ในเรื่องลักษณะงานและรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยในการตัดสินใจเลือกอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นการสร้างรายได้และการสร้างครอบครัวให้เกิดความมั่นคงในชีวิตต่อไป

บรรณานุกรม

- กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของชีวิต. (2550). **สถานการณ์ความมั่นคงของมนุษย์ประเทศไทย ปี 2550**. กรุงเทพฯ : กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของชีวิต.
- กองส่งเสริมการมีงานทำ. (2547). **การตัดสินใจเลือกอาชีพ**. กรุงเทพฯ : กรมการจัดหางาน
- กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม.
- ไชยยศ ธงภักดี. (2547). **ปัจจัยที่ใช้ประกอบการเลือกอาชีพและการเตรียมตัวของนักศึกษาสถาบันการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร**. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ดุชนิ อายุวัฒน์ และสร้อยบุญ ทราหยอง . (2551). **การพัฒนาความมั่นคงในชีวิตของวัยรุ่นในชนบทอีสาน**. วิทยานิพนธ์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พิรวัชร เวียงคำ. (2543). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อคุณภาพชีวิตของวัยรุ่น** . วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สังคม สุภรัตนกุล และคณะ. (2551). **ความมั่นคงของมนุษย์ในชุมชนกลายเป็นเมือง**. หนองบัวลำภู : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหนองบัวลำภู.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2545). **กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่29 (พ.ศ.2551-2565)**. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2548). **คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอก ระดับอุดมศึกษา รองสอง (พ.ศ.2549-2553)**. กรุงเทพฯ : สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา.

สำนักงานเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554)**. กรุงเทพฯ : สำนักงานเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

สุทธิภาส ศรีวรรณะ. (2544). **ทัศนะของประชาชนต่อการสร้างความมั่นคงในชีวิต : กรณีศึกษา บริษัท เอ.ไอ.เอ. จำกัด**. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

